

غزل شماره ۷۷

ببلی برکِ کُلی خوش رنگ در مقدار داشت
واندر آن برک و نوا خوش ناله های زار داشت

گفتمش در عین وصل، این ناله و فریاد چیست؟
گفت ما را جلوه معشوق در این کار داشت

یار اگر نشست بامانیت جای اعتراض
پادشاهی کامران بود، از کدایی عار داشت

در نمی‌گیرد نیاز و نازِ مابا حُسنِ دوست
خُرُم آن کز نازِ نینان، بختِ بر خوردار داشت

خیز تا بر کلکِ آن نقاش، جان افشان کنیم
کاین همه نقشِ عجب در گردشِ پرگار داشت

کر مریدِ راهِ عشقی فکرِ بدنامی مکن
شیخِ صنعان خرقه رهنِ خانه خمار داشت

وقتِ آن شیرین قلندر خوش که در آطوارِ سیر
ذکرِ تسبیحِ ملک در حلقه زُمار داشت

چشمِ حافظِ زیرِ بامِ قصرِ آن حوری سرشت
شیوهٔ جناتِ تجری تحتِمِ الانهار داشت

تفسیر فال

از اینکه اگر پیروز نشوی می‌ترسی و مدام در حال رنجیدن هستی، به خوبی نمی‌توانی به مقصود خود دست یابی. این ترس و نگرانی از شکست، همچون زنجیری است که تو را به زمین می‌زند و مانع از حرکت پیشرفت می‌شود. باید بدانیم که در دنیای رقابتی امروز، رسیدن به اهداف زمان‌بر و همراه با چالش‌های متعددی است. اگر قرار باشد که بدون تحمل درد و مشقت، به نتیجه‌ای مطلوب دست یابی، آن پیروزی هرگز جذابیت واقعی نخواهد داشت. در واقع، لذت حاصل از موفقیت زمانی معنا پیدا می‌کند که فرد برای رسیدن به آن تلاش کرده باشد و موانع را پشت سر گذاشته باشد. بنابراین، لازم است تا با آغوش باز آماده پذیرش چالش‌ها باشی؛ زیرا در این مسیر ممکن است با خطراتی همچون از دست دادن مال یا آبرو نیز مواجه شوی. هرچه بیشتر بر روی اهداف خود تمرکز کنی و برای تحقق آن‌ها تلاش کنی، احتمالاً بیشتر از خودت راضی خواهی بود حتی اگر در برخی موارد

نتوانی به هدف نهایی برسی.

به کوشش : پارسی دی

منبع تفسیرها: آلامتو و سلام دنیا